

OSD 10/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH W [REDAKTOWANE]

z dnia 1 września 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Marek Sarnowski

Sędziowie: r. pr. Jacek Dzedzyk

r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Katarzyna Cierniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 września 2014 r. sprawy ze skargi [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE]
obwinionemu o to, że:

zarzucanym czynem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych w zw. z art.28 pkt.9 -11 KERP o to że, w okresie 23 lutego 2010r., tj. datą sporządzenia pisma w którym skarżący [REDAKTOWANE] zwrócił się do kancelarii prawnej [REDAKTOWANE] Spółka Partnerska Adwokatów i Radców Prawnych, z którą współpracuje [REDAKTOWANE] o przesłanie w sprawie o sygn.akt 4514/01/03/RS oryginały tyt. wykonawczego z dnia 8 czerwca 2005r., do komornika przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE] a po której to dacie obwiniony radca prawny nie podjął żadnej czynności celem udzielenia pomocy prawnej klientowi przyjętemu na podstawie porozumienia w sprawie przekazania spraw wraz z cesją wszelkich praw i obowiązków z dnia 24 lutego 2006r.,

ORZEKA

1. Uznaje radcę prawnego [REDAKTOWANE] za niewinnego popełnienia wyżej zarzucanego mu czynu .
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża OIRP w [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie 1188,30 zł.

[Podpis]

[Podpis]

Jacek Dzedzyk

OSD 10/12

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8 października 2010 r. Pan [redacted] skierowanym do Okręgowej Rady Adwokackiej ul. [redacted] wskazał, iż jest nie tylko zrozpaczony ale w pierwszym rzędzie bezsilny w stosunku do sposobu prowadzenia jego sprawy przez adwokata [redacted]. W piśmie wskazał, iż do dalszego prowadzenia sprawy wymagany oryginał postanowienia Sądu Okręgowego w [redacted] oraz nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 sierpnia 2002 r. Do powyższego pisma Pan [redacted] dołączył korespondencję z adwokatem [redacted]. Już w dniu 22 października 2010 r. Okręgowa Rada Adwokacka we [redacted] pismem z dnia 19.10.10 r. przekazała pismo Pana [redacted] do prowadzenia według właściwości uzasadniając to zawartym porozumieniem o przejęciu spraw przez r.pr. [redacted]. Należy zauważyć, iż w zestawie dołączonych pism było m.in. pismo z dnia 23 czerwca 2010 r. Prezesa Sądu Rejonowego w [redacted] skierowane do Okręgowej Rady Adwokackiej we [redacted] w którym wnosi o rozważenie podjęcia czynności dyscyplinujących adwokata [redacted]. Również z pisma z dnia 2 lutego 2010 r. Sądu Okręgowego w [redacted] jednoznacznie wynika, iż w sprawie tej zastępował [redacted] adwokat [redacted] z Kancelarii Adwokackiej w [redacted] a odpis postanowienia wraz z klauzulą wykonalności został właśnie jemu doręczony.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2010 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP we [redacted] wszczął dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przewinienia dyscyplinarnego przez r.pr. [redacted].

Postanowieniem z dnia 18 marca 2011 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] postanowił przedstawić radcy prawnemu [redacted] zarzut polegający na tym, iż będąc pełnomocnikiem [redacted] nie kontaktował się z klientem, nie podejmował zleconych czynności, nie wydał posiadanych dokumentów, w tym zagranicznego orzeczenia z klauzulą wykonalności nadaną mu przez sąd RP, tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 pkt. 9-11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wywiódł, iż [redacted] o osobie zawiadamiającej dowiedział się w chwili otrzymania zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia. Nie potrafił powiedzieć czy w chwili podpisywania porozumienia została dołączona jakaś lista przejmowanych spraw. Zeznał również, iż Kancelaria nie ma akt [redacted] podjęto próbę odtworzenia tych akt.

W dniu 24 lutego 2012 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [redacted] skierował wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko r.pr. [redacted] o to, że:

1. Wykonując zawód radcy prawnego w ramach spółki prawa handlowego „[redacted] spółka partnerska adwokatów i radców prawnych, będąc partnerem spółki, prowadził sprawy klientów bez formalnego pełnomocnictwa wyłącznie w oparciu o porozumienie (umowę cesji) z adwokatem [redacted] o przejęciu prowadzenia wszystkich spraw z wyłączeniem spraw karnych, w tym sprawy skarżącego [redacted]
 2. Nie potrafi określić czy przejmując sprawy [redacted] była sporządzona lista spraw tak przejętych przez obwinionego [redacted]
 3. Nie uzyskał formalnego pełnomocnictwa [redacted] do prowadzenia sprawy,
 4. Nie nadzorował w należyty sposób czynności ewidencyjnych prowadzonych w Kancelarii w zakresie przyjętych spraw i nie wie gdzie znajdują się akta pokrzywdzonego, w tym wyrok sądu zagranicznego uznany przez sąd polski, nie posiada też dowodu na to, że tytuł wykonawczy został skarżącemu wydany,
 5. Nie udowodnił w należyty sposób w toku całego postępowania, że zagubiony tytuł wykonawczy został odzyskany (w zamian za utracony),
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 pkt. 9-11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu 14 listopada 2013 r. Okręgowy sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] zwrócił wniosek wszczęcie postępowania dyscyplinarnego celem uzupełnienia w zakresie określenia czasu popełnienia zarzucanego czynu.

W dniu 20 listopada 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzupełnił wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 24.02.2012 r. sygn. akt RD 77/10 i określił czas popełnienia zarzucanego czynu na 23.02.2010 r. tj. z datą sporządzenia pisma, w którym skarżący [REDAKTOWANE] zwrócił się do Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANE] Spółka Partnerska Adwokatów i Radców Prawnych, z którą współpracuje r.pr. [REDAKTOWANE] o przesłanie w sprawie o sygn. akt 4514/01/03/RS oryginału tytułu wykonawczego z dnia 08.06.2005 r. do komornika przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE], a po której to dacie obwiniony radca prawny nie podjął żadnej czynności celem udzielenia pomocy prawnej Klientowi przejętemu na podstawie porozumienia w sprawie przekazania spraw wraz cesją wszelkich praw i obowiązków z dnia 24.02.2006 r. W pozostałym zakresie przedmiotowy wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego pozostaje bez zmian.

Ustalenia faktyczne.

Bez wątpienia zlecenie na prowadzenie sprawy [REDAKTOWANE] w dniu 10.01.2003 r. przyjął adw. [REDAKTOWANE]

Dowód: oświadczenie adw. [REDAKTOWANE] kierowane do [REDAKTOWANE] o gotowości podjęcia jego sprawy k. 116.

Ze zgromadzonych w aktach sprawy dowodach z dokumentów wynika, iż w dniu 27 lipca 2005 r. Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt I Co 103/ 05 doręczył do Kancelarii Adwokackiej Adw. [REDAKTOWANE] ul. [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] odpis prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 8 czerwca 2005 r. z klauzulą wykonalności celem egzekucji w całości orzeczenia Sądu Zagranicznego z wniosku [REDAKTOWANE] z udziałem [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Również z pisma Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] kierowanego do Pana [REDAKTOWANE] z dnia 2 lutego 2010 r. wynika co następuje: „Z uwagi na to, że w sprawie tej zastępował Pana adwokat [REDAKTOWANE] z Kancelarii Adwokackiej w [REDAKTOWANE] odpis tego postanowienia wraz z klauzulą wykonalnością został jemu doręczony. Na dowód tego przesyłam kserokopię pisma z dnia 27.07.2005 r. i kserokopię potwierdzenia odbioru przez niego tych dokumentów”.

Dowód: 1. pismo z dnia 27 lipca 2005 r. kierowane do Kancelarii Adwokackiej Adw. [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE] k. 96.

2. pismo Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] do Pana [REDAKTOWANE] z dnia 2 lutego 2010 r. k.16-17.

W dniu 24 lutego 2006 r. Adwokat [REDAKTOWANE] oraz radca prawny [REDAKTOWANE] zawarli porozumienie w sprawie przekazania spraw wraz z cesją wszelkich praw i obowiązków spraw m.in. prowadzonej przez niego w indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w [REDAKTOWANE] oraz wszystkich spraw partnera w Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANE] spółka Partnerska Adwokatów i Radców Prawnych z siedzibą w [REDAKTOWANE] pod tym samym adresem co indywidualna Kancelaria Adwokata [REDAKTOWANE] Adwokat [REDAKTOWANE] pismem z dnia 28.02.2006 r. poinformował Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej o zawieszeniu swojej działalności adwokackiej na okres od 1 marca 2006 r. na okres 3 miesięcy. W tym okresie celem prawidłowego zapewnienia zastępstwa w prowadzonych przez niego sprawach zawarł stosowne porozumienie ze swoimi Partnerami oraz adwokatem [REDAKTOWANE] oraz z radcą prawnym [REDAKTOWANE]. Porozumienie o przejęciu spraw od adw. [REDAKTOWANE] zawarte w dniu 24.02.2006 r. przez [REDAKTOWANE] nakładało na Adwokata [REDAKTOWANE] zgodnie z pkt. 3 obowiązek zawiadomienia wszelkich osób i instytucji, których to porozumienie dotyczyć może o jego zawarciu.

Dowód: 1. Porozumienie o przekazaniu spraw wraz z cesją wszystkich paw i obowiązków z dnia 24.02.2006 r. k. 6.

2. Pismo [redacted] do Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej z dnia 28.02.2006 r. k. 8.

Powyższe zatem umocowanie nie wskazuje do jakich spraw poszczególni partnerzy Kancelarii zostali umocowani jak również nie wskazuje aby po upływie 3 miesięcy czyli po 1 lipca 2006 r. było w jakikolwiek sposób przedłużone, a zakres powierzonych spraw r.pr. [redacted] uszczegółowiony o sprawę [redacted] do dalszego prowadzenia.

Do powyższego porozumienia nie sporządzono żadnego zestawienia przejmowanych przez r.pr. [redacted] spraw w tym sprawy [redacted]. Z powyższymi ustaleniami na podstawie dowodów z dokumentów koresponduje również zeznanie Obwinionego z dnia 14 stycznia 2014 r., w którym wyjaśnił: „ Ze sprawą [redacted] zetknąłem się w chwili, gdy dostałem zawiadomienie od Rzecznika i wtedy ta sprawa [redacted] wyszła. Wcześniej tego nazwiska nie słyszałem. Ja tą sprawą się nie zajmowałem. Jak dowiedziałem się o sprawie próbowałem odtworzyć akta. Z tego co powiedział [redacted] skontaktował się z [redacted] i chciał odzyskać nakaz zapłaty z sądu rejonowego w [redacted] wraz z klauzulą wykonalności, żeby w konsekwencji trafiło to do komornika. Wtedy przyjąłem pełnomocnictwo od [redacted] i przeprowadziłem postępowanie przed sądem celem odtworzenia tytułu oraz skierowałem sprawę do komornika. Nie pobierałem żadnych wynagrodzeń z tego tytułu. Nie pamiętam kiedy [redacted] udzielił mi pełnomocnictwo. Pełnomocnictwo zostało przysłane pocztą. Pojechałem do Kancelarii [redacted] dwa tygodnie temu, aby udostępnić mi akta sprawy [redacted]. Adwokat [redacted] odmówił mi udostępnienia jakiegokolwiek dokumentów, w tym dokumentacji w sprawie [redacted].”

Dowód: Zeznania obwinionego k. 294.

Powyższe zeznania korespondują z dowodami z dokumentów tj. dokumentem pełnomocnictwa udzielonego przez [redacted] z dnia 10.10.2011 r. na Kancelarię Prawną [redacted] Spółka Partnerska Adwokatów i Radców Prawnych, gdzie [redacted] udziela pełnomocnictwa adw. [redacted] adw. [redacted] oraz r.pr. [redacted].

Dowód: pełnomocnictwo z dnia 10.10.2011 r. k. 299.

Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa w dniu 10.10.2011 r. r.pr. [redacted] podjął działanie zmierzające do uzyskania nakazu zapłaty wystawiony przez Sąd w [redacted].

Dowód: nakaz zapłaty wydany przez Sąd w [redacted] wraz z tłumaczeniem na język polski k. 200-207.

Następnie wniósł o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast tytułu utraconego na wniosek [redacted] uzyskując dwa postanowienia o oddaleniu wniosku – postanowienie z dnia 1 marca 2012 r. oraz następnie postanowienie z dnia 29 czerwca 2012 r. sygn. akt I Co 59/12 o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, oraz skierował sprawę do egzekucji.

Dowód: 1. Postanowienie Sądu Okręgowego w [redacted] z dnia 1 marca 2012 r. sygn. akt I Co 223/11, k. 208 – 211.

2. Postanowienie Sądu Okręgowego w [redacted] z dnia 29 czerwca 2012 r. sygn. akt I Co 59/12 k. 212-213.

3. Informacja Komornika z dnia 17.07.2014 r. k. 298.

Nie bez znaczenia dla oceny możliwości przejęcia spraw od adw. [redacted] przez r.pr. [redacted] jest upoważnienie do zastępstwa z dnia 2 kwietnia 2008 r. wystawione w trybie art. 37a ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r., w którym Izba Adwokacka

Okręgowej Rady Adwokackiej we [REDAKTOWANO] w związku z tymczasowym zawieszeniem adwokata [REDAKTOWANO] w wykonywaniu czynności zawodowych niniejszym wyznaczyła adwokata [REDAKTOWANO] z Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] jako zastępcę w sprawach zawieszono adwokata [REDAKTOWANO]. Powyższe upoważnienie do zastępowania stanowi zarazem upoważnienie dla wyznaczonego adwokata do prowadzenia spraw prowadzonych dotychczas przez adwokata [REDAKTOWANO].

Dowód: upoważnienie do zastępowania z dnia 2 kwietnia 2008 r. k. 191.

Od samego początku konsekwentnie pokrzywdzony [REDAKTOWANO] domagał się pomocy od Sądów oraz samorządu zawodowego adwokatów w zakresie braku działań przez adwokata [REDAKTOWANO] a nie od obwinionego r.pr. [REDAKTOWANO]. Co więcej w dniu 1 listopada 2012 r. w piśmie kierowanym do Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANO] wskazuje: „... *Ja moje roszczenie stawiałem nie przeciwko Panu [REDAKTOWANO] lecz tylko do Pana Adwokata [REDAKTOWANO] ponieważ u niego złożyłem moje papiery.*”

Dowód: 1. pismo pokrzywdzonego z dnia 8 października 2010 r. kierowane do Okręgowej Rady Adwokackiej we [REDAKTOWANO] k. 2.

2. pismo z dnia 1 listopada 2012 r. k. 224.

Również Prezes Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] pismem kierowanym do Okręgowej Rady Adwokackiej w [REDAKTOWANO] w dniu 23 czerwca 2010 r. przesyłając pismo na bezczynność adw. [REDAKTOWANO] zwraca się z wnioskiem o rozważenie podjęcia czynności dyscyplinujących w stosunku do tego adwokata, a nie radcy prawnego [REDAKTOWANO].

Dowód: pismo Prezesa Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] z dnia 23 czerwca 2010 r. wraz z załącznikiem wnioskiem P. [REDAKTOWANO] k. 12-13.

Według zeznań św. [REDAKTOWANO] w jej odczuciu r.pr. [REDAKTOWANO] nie wdrażał się w prace organizacyjne kancelarii, miał swoją asystentkę, wyjeżdżał dużo na rozprawy, ważne było dla niego aby otrzymał akta i wykonywał sprawy wyłącznie prawniczo.

Dowód: Zeznania świadka [REDAKTOWANO] k. 68-70.

Uzasadnienie prawne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] po rozpoznaniu sprawy zważył co następuje.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego tj. dogłębnej analizie zebranego materiału dowodowego, przesłuchania strony obwinionej oraz powołanych na tę okoliczność świadków (w postępowaniu przed zastępcą rzecznika dyscyplinarnego), a także ustalonego stanu faktycznego- Sąd uznał r.pr. [REDAKTOWANO] za niewinnego w zakresie zarzucanych mu czynów. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również ustalony na jego podstawie stan faktyczny, zdaniem sądu, niewątpliwie wskazuje na brak popełnienia jakiegokolwiek z zarzucanych obwinionemu czynów w okresie po 23.02.2010 r. tj. z datą sporządzenia pisma, w którym skarżący [REDAKTOWANO] zwrócił się do Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANO] Spółka Partnerska Adwokatów i Radców Prawnych, z którą współpracuje r.pr. [REDAKTOWANO] o przesłanie w sprawie o sygn. akt 4514/01/03/RS oryginału tytułu wykonawczego z dnia 08.06.2005 r. do komornika przy Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANO], a po której to dacie obwiniony radca prawny nie podjął żadnej czynności celem udzielenia pomocy prawnej Klientowi przejętemu na podstawie porozumienia w sprawie przekazania spraw wraz cesją wszelkich praw i obowiązków z dnia 24.02.2006 r. W pozostałym zakresie przedmiotowy wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego pozostaje bez zmian.

Wręcz przeciwnie to właśnie działania obwinionego r.pr. doprowadziły do uzyskania nowego tytułu wykonawczego oraz uzyskania klauzuli wykonalności oraz w konsekwencji zainicjowania postępowania egzekucyjnego na rzecz pokrzywdzonego [REDAKTOWANE]. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zlecenie od Pana [REDAKTOWANE] przyjął w dniu 10.01.2003 r. adwokat [REDAKTOWANE] vide k. 116. Bezsprzeczne jest również w niniejszej sprawie na podstawie informacji uzyskanych od sądu przez pokrzywdzonego, iż adwokat [REDAKTOWANE] otrzymał w dniu 27 lipca 2005 r. tytuł wykonawczy z Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE], że do dnia 24 lutego 2006 r. tj. dnia podpisania porozumienia w sprawie przekazania spraw wraz z cesją wszelkich praw i obowiązków nie podjął żadnych czynności egzekucyjnych na rzecz pokrzywdzonego [REDAKTOWANE]. Bezsprzeczne jest również, iż porozumienie o przejęciu spraw od adw. [REDAKTOWANE] zawarte w dniu 24.02.2006 r. przez [REDAKTOWANE] nakładało na Adwokata [REDAKTOWANE] zgodnie z pkt. 3 tego porozumienia obowiązek zawiadomienia wszelkich osób i instytucji, których to porozumienie dotyczy może o jego zawarciu. Z okoliczności sprawy nie wynika, aby zobowiązany [REDAKTOWANE] powiadomił Pana [REDAKTOWANE] o powierzeniu do prowadzenia jego sprawy r.pr. [REDAKTOWANE] i jak również z wyjaśnień obwinionego nie wynika aby miał świadomość ich dalszego prowadzenia. Jeżeli byłoby inaczej to [REDAKTOWANE] formułowałby swoje zastrzeżenia właśnie do obwinionego bazując na piśmie stanowiącym wypełnienie obowiązku spoczywającego na adw. [REDAKTOWANE] określonym w pkt. 3 porozumienia z dnia 24.02.2006 r. Co więcej samo porozumienie z dnia 24.02.2006 r. nie zawiera określenia czasu na jaki zostaje zawarte, ale już pismo z dnia 28.02.2006 r. adw. [REDAKTOWANE] kierowane do Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej precyzyjnie wskazuje, że jest ono zawarte na okres 3 miesięcy. Ponadto w dniu 2 kwietnia 2008 r. Dziekan Izby Adwokackiej wyznaczył w trybie art. 37a ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r., w związku z tymczasowym zawieszeniem adwokata [REDAKTOWANE] w wykonywaniu czynności zawodowych, adwokata [REDAKTOWANE] z Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] jako zastępcę w sprawach zawieszono adwokata [REDAKTOWANE]. Co znamienne takiego dokumentu nigdy nie wystawiono na rzecz r.pr. [REDAKTOWANE] nawet na okres trzech miesięcy związania stron porozumieniem z dnia 24.02.2006 r. Powyższe dokumenty korespondują obiektywnie z zeznaniami obwinionego, który nie miał świadomości o istnieniu tego klienta, a dowiedział się dopiero o całej sytuacji po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Pełnomocnictwo jakie uzyskał m.in. obwiniony datowane jest na dzień 10.10.2011 r. i podjął skuteczne działania celem pozyskania nowego zagubionego tytułu w postaci wyroku nakazowego wystawione przez Sąd w [REDAKTOWANE] oraz skutecznie uzyskania w dniu 29 czerwca 2012 r. postanowienie Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] z dnia 29 czerwca 2012 r. sygn. akt I Co 59/12 k. 212-213, a następnie wszczęcia postępowania egzekucyjnego vide Informacja Komornika z dnia 17.07.2014 r. k. 298. Cała korespondencja wychodziła od adwokata [REDAKTOWANE] ponadto do niego Sąd doręczył w 2005 r. postanowienie z dnia 27 lipca 2005 r. kierowane do Kancelarii Adwokackiej Adw. [REDAKTOWANE] przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANE]. O jakimkolwiek zawnionym działaniu bądź zaniechaniu obwinionego w okolicznościach sprawy rozstrzygać w niniejszym postępowaniu nie ma podstaw. Również sam poszkodowany co ujawnił w całej korespondencji z Sądami powszechnymi, samorządem adwokackim jak również z Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w [REDAKTOWANE] jakichkolwiek zastrzeżeń do obwinionego radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie wnosił. Od samego początku natomiast formułował takie zastrzeżenia do adw. [REDAKTOWANE] który nawet nie odpowiadał na jego monity.

Radca Prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu, jak również dokonanie czynów sprzecznych z zasadami obowiązującej go etyki zawodowej. W zawartym odnotowania stanowisku Sądu Najwyższego, znajdującym wyraz w wyroku z dnia 19 grudnia 2012 r. (sygn. II Sąd Najwyższy jednolicie przyjmuje, że adwokat i radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należyta staranność, ocenioną przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności (por. wyroki z dnia 2 grudnia 2004 r., V CK 297/04, niepubl., z dnia 29 listopada 2006

r., II CSK 208/06, niepubl. oraz postanowienia z dnia 26 marca 2003 r., II CZ 26/03, OSNC 2004, nr 6, poz. 95 i z dnia 26 stycznia 2007 r., V CSK 292/06, niepubl.). W świetle ujawnionego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, jak również ustalonego stanu faktycznego można niewątpliwie stwierdzić, że r.pr. [REDAKTOR] nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o r.pr. w zw. z art. art. 28 pkt. 9-11 KERP, które stanowią:

9. *Radcy prawnemu wolno zrezygnować z przyjętego zlecenia w taki sposób, by klient dla ochrony własnych interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby.*

10. *Radca prawny obowiązany jest zapewnić zastępstwo w przypadku przemijającej przeszkody, tak aby prowadzone przez niego sprawy nie doznały uszczerbku.*

11. *Radca prawny obowiązany jest wydać klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego prowadził sprawę, wszystkie otrzymane od niego dokumenty i pisma otrzymane z sadu lub organu, przed którym prowadził sprawę tego klienta; nie wolno uzależniać wydania tych dokumentów od uregulowania przez klienta należności.*

Żaden z wskazanych czynów KERP zarzucanych obwinionemu w świetle materiału dowodowego nie miał miejsca. Dla Sądu niezrozumiałe jest postępowanie Okręgowej Rady Adwokackiej w [REDAKTOR] która skargę Pana [REDAKTOR] pismem z dnia 19.10.2010 r. wraz z istotnymi dokumentami świadczącymi o okolicznościach niemożliwości przejęcia sprawy pokrzywdzonego [REDAKTOR] przez r.pr. [REDAKTOR] przekazała do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOR]. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego w tej części, która została zgromadzona przez Okręgową Radę Adwokacką w [REDAKTOR] karty 1-28 w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie dawała podstaw prawnych i faktycznych do takiego przekazania sprawy do OIRP w [REDAKTOR] już chociażby z tego powodu, iż adw. [REDAKTOR] tytuł wykonawczy z Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] otrzymał w dniu 27 lipca 2005 r. a do czasu zawarcia porozumienia z dnia 24 lutego 2006 r., (które obowiązywało przez okres 3 miesięcy i nie określił jakie sprawy zostały przejęte przez r.pr. [REDAKTOR] - czyli przez okres prawie 7 miesięcy sam nie podjął żadnych czynności zmierzających do egzekucji zasądzonych kwot na rzecz [REDAKTOR] a co więcej w niewyjaśnionych okolicznościach zaginął tytuł wykonawczy, który bez wątplenia został właśnie jemu doręczony przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOR]. W porozumieniu w sprawie przekazania spraw wraz cesją wszelkich praw obowiązków z dnia 24.02.2006 r. adw. [REDAKTOR] obowiązany był powiadomić wszystkie osoby i instytucje, których porozumienie dotyczy, a Okręgowa Rada Adwokacka zaniechała obowiązku sprawdzenia czy adw. [REDAKTOR] tego obowiązku dochował mimo faktu, iż zgodnie z art. 37a ust. 1 Prawa o adwokaturze, które stanowi, iż: *Adwokat wykonujący zawód w kancelarii adwokackiej oraz w spółkach, o których mowa w art. 4a ust. 1, obowiązany jest zapewnić zastępstwo w przypadku urlopu lub innej przemijającej przeszkody tak, aby prowadzone przez niego sprawy nie doznały uszczerbku.*

Bez wątpienia porozumienie z dnia 24.02.2006 r. zawarte zostało na okres 3 miesięcy co wynika z pisma z dnia 28.02.2006 r. adw. [REDAKTOR] kierowanego do [REDAKTOR] Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w [REDAKTOR] czyli było związane z przemijającą przeszkodą w wykonywaniu funkcji pełnomocnika procesowego Pana [REDAKTOR] trwającą przez okres tylko 3 miesięcy. Po upływie tego okresu 3 miesięcy związanego z podjęciem leczenia na terenie [REDAKTOR] przez [REDAKTOR] wszystkie sprawy powinny być ponownie prowadzone przez adw. [REDAKTOR]. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1998 r. sygn akt III CKN 877/98, w którym SN wywodzi: „Adwokatowi mającemu przemijającą przeszkodę w wykonywaniu zawodu nie wolno poprzestać na wydaniu polecenia osobom obsługującym jego kancelarię, aby nie przyjmowały żadnych lub niektórych pism sądowych. Taka postawa nie sprzyja lecz dezorganizuje działanie organów wymiaru sprawiedliwości i prowadzi do obniżania ich prestiżu oraz zaufania społecznego”. Z powyższego orzeczenia wyprowadzić należy zasadę, iż gdy ustanie przemijająca przeszkoda w wykonywaniu zadań zawodu adwokata, powinien on ponownie zając się sprawami, które powierzył na okres związany z jego niezdolnością do wykonywania zawodu. Przed przekazaniem sprawy skargi Pana [REDAKTOR] ORA w [REDAKTOR] znając z urzędu swoją decyzję z dnia 2 kwietnia 2008 r. o upoważnieniu do zastępstwa wystawione w trybie art. 37a ust. 2 ustawy Prawo o adwokaturze z

dnia 26 maja 1982 r., w którym Izba Adwokacka Okręgowej Rady Adwokackiej w [REDACTED] w związku z tymczasowym zawieszeniem adwokata [REDACTED] w wykonywaniu czynności zawodowych niniejszym wyznaczyła adwokata [REDACTED] z Kancelarii Prawnej [REDACTED] w [REDACTED] jako zastępcę w sprawach zawieszono adwokata [REDACTED] powinna rozpoznać merytorycznie skargę Pana [REDACTED]. Te wszystkie okoliczności zostały pominięte przez ORA w [REDACTED] przy przekazaniu sprawy do OIRP w [REDACTED].

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w [REDACTED] postępowanie dyscyplinarne powinno toczyć się w stosunku do innej osoby nie będącej członkiem samorządu radców prawnych, niż obwiniony r.pr. [REDACTED], na co wskazują wyżej przedstawione dowody i ich ocena dokonana w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym.

Obwiniony w okolicznościach sprawy zachował się w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, poprzez przyjęcie pełnomocnictwa w 2011 r. i podjęciu skutecznych działań odtwarzających tytuł wykonawczy, uzyskując na niego klauzulę wykonalności i inicjując postępowanie egzekucyjne na rzecz P. [REDACTED]. Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uniewinnił Obwinionego od stawianych mu zarzutów w całości.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 1188,30 zł obciążona została OIRP w [REDACTED].

Janina Dziubińska

Michał

[Signature]